

ת"פ 22512/03 - מדינת ישראל נגד יב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 17-03-22512 מדינת ישראל נ' ב
בפני כבוד השופטABI לוי

המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם יב

זכור דין

כללי

הנאשם בתיק זה, י ש ב, הורשע לפני, על-סמך הודהתו בביצוע מעשי אלימות קשים כלפי מי שהיתה, בנסיבות הרלבנטיים לכתב-האישום בת-זגו לשעבר.

עובדות כתב-האישום

ביום 28.2.17, עת היו השניים פרודים מזה כחודש, חייג הנאשם אל המטלוננט מספר פעמיים. זו לא ענתה לשיחותו. הנאשם המשיך להתקשר; המטלוננט ענתה לשיחה ואז **איים עליה** **הנאשם** **באומרו** **אם לא תפתח את דלת הדירה** **כשיגיע זה יהיה הסוף שלה ושל אימה**. זמן קצר אחר-כך, ובஹוט המטלוננט לבדה בבית, הנאשם הגיע למקום והחל **הולם בחזקה בדלת וצעק על-מנת שהמטלוננט לא יוכל להיכנס**. מספר דקות לאחר מכן, ולאחר שהנאשם התהיב באוזניהם שלא יפגע בה, הסכימה לאפשר לו להיכנס הביתה.

המטלוננט פתחה את הדלת ונשכבה על הספה בסלון. הנאשם נכנס אל הבית, התקרכב אליה, הסיר מעליה את שמיכתה, **הפילה ארצתה**, הרים את ראהה והחל חונק אותה בידיו. בהמשך בעט בה והיכה אותה בפניה. או-או, לחק הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המטלוננט והחל **לאיים עליה** כי אם לא תמסור לידי את הקוד הסודי של המכשיר יפגע בה. בתגובה **לאיים מרסה** **המטלוננט** **בידי** **הנאשם** את הקוד הסודי. המטלוננט ניסתה **לזעוק על-מנת להזעיק עזרה**, אך בתגובה לכך, חנקה הנאשם שוב עד שהוא חשה שהיא מאבדת הכרתה. בהמשך, ובניסיונו להיחלץ מהחיצת הנאשם, ביקשה המטלוננט ממנו שייתיר לה ללקת לשירותים. המטלוננט הלכה לחדר-השינה של אימה כדי לנסות ולאטור את מכשיר הטלפון הקורי של הבית **על-מנת להזעיק באמצעותו** **עזרה**. משלא מצאה את המכשיר, היא עברה לחדר-השינה שלה כשהנאשם הולך בעקבותיה. היא התישבה על המיטה; **הנאשם** ניגש אליה, **הפילה מהמיטה** ובעודו **זעוק עליה**, בעט בה והיכה **באמצעות אגרופין** **בפניה**, **בגופה** **ובאפה**. בשלב זה, **איים** **הנאשם** **על** **המטלוננט** **באומרו** **כי** **היום** **יפגע** **בها**; **הוא** **השליך** **את** **מכשירה** **הנייד** **وعזב** **את** **המקום**.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למחלוננת **שברים בעצמות האף הנזארליות עם תזוזת האף לימין**; היא נזקקה לרודוקציה של האף בהרדמה מקומית והחזרתו למקום. עוד נגרמה לה המטומה פרונטלית תת-עורית משמאלי וסימני חבלה בצווארה, בפניה ובידה הימנית. היא הובלה לבית-חולים וטופלה שם.

מכלול המעשים הללו הביאו להרשעתו של הנאשם בעבירה שענינה **חבלה חמורה בנסיבות חמירות**, בגיןו לסעיף 333 ו-335(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה של **איומים**, בגיןו לסעיף 192 לחוק העונשין.

הליך המעצר בתיק

ה הנאשם נעצר ביום **28.2.17** והוחזק במעצר מאחריו סורג ובריח עד יום **3.4.17**; מאז ועד עצם הימים האלה הוא נתן בתנאי "מעצר בית", כאשר בתחילת (עד יום 12.7.17) היה במעצר בית מלא בבית דודתו; אחר-כך, (עד 29.10.17) הותרה לו יציאה לעבודה בלבד מפקח; עד יום 13.2.18 הותר לו לצאת לעבודה ללא ליווי מפקח; מאז ועד היום הוא מצוי בתנאי מעצר בית ממופרט לעיל אף הפעם, בבית הוורי ב---.

גילו ועברו של הנאשם

אין חולק על כך, **שבعرو של הנאשם נקי וכי הוא יליד שנות 1997. מכאן עולה, שה הנאשם עבר את העברות הכלולות בכתב האישום, בהיותו כבן 19 שנים ו-8 חודשים.**

ראיות לעניין העונש

התביעה לא הביאה ראיות לעניין העונש.

ההנחה

בישיבת יום **4.2.18** העיד לפניי מטעמו של הנאשם **אביו, מר מ. ב.** עד זה סיפר שככל הנראה לא הצליח להנחיל לבנו את הדרכ שבה רצה שיילך; העד סיפר על עצמת הפגיעה שהיתה מנת חלקה של המשפחה של הנאשם פועל יוצא של המעצר המשמי ומעצר הבית (ברוחוק מבית המשפחה). העד סיפר **שבנו מכח על חטא, מודה בטעותו, ישב וボכה.** העד סיפר עד שבתום שירותו הצבאי פתח עבورو אביו עסק לממכר גלידה אף זה קרס פועל יוצא של הסתבכוותו הפלילית. העד סיפר עד **שהאווריה בבית קשה מזמן האירוע.**

עוד העיד בישיבה זו **מר ש. ר., דודו של הנאשם.** העד, אשר בביתו שהה הנאשם במעצר בית ארוך סיפר **שראה אותו לא פעם קם בלילה וボכה; שמע מפיו דברי הלקאה עצמית; חש בשינוי הקיצוני של באישיותו.** העד סיפר **שהוא מאמין שה הנאשם לא יחוירו על מעשה שכזה שוב.**

הוגש לפניי **מכתב התנצלות** אותו העביר הנאשם **ידי המחלוננת** ביום **17.9.28.** במסגרת מכתב זה הביע הנאשם

ה遁צלות; ציין שהוא חש בושה על מעשיו; הביע אמפתיה ביחס לנזקים שהוסבו לה; הכיר באחריותו ובהשלכות הנסיבות של מעשיו על חייה. הוא ציין שהוא מכיר בכך שהוא זקוק לטיפול שירות המבחן. הוא ביקש לשוחח עימה על מנת לבקש סליחה ולהבהיר חריטה פנים אל פנים. הוא ציין את רצונו **לפוצותה כלכלית אף כי הביע את הבנתו שכסף לא יוכל להשיב את המצב לקדמותו.**

כן הוגש לפניי מסמך אשר לימד שהנאשם הפקיד סך של 10,000 ₪ בכספי בית-המשפט על-חשבון הפיצוי שיפסק לו במסגרת העונש שיגזר לו.

בישיבת ה-17 ביוני העידו שני עדים נוספים מטעם הגנה.

גב' א ר, דודתו של הנאשם, אשר בביתה ששה הנאשם במסגרת מעצר הבית סיפרה שכשהוא הגיע לביתה הוא היה עצובני, לא רגוע, עם זאת, **בהתפעלת הטיפול בשירות המבחן והשיחות עם בני-הבית גרמו לו להשתנות מזקעה לקרה והוא הבין את טעותו.**

AIMO של הנאשם, הגב' ס ב, צינה שהיא חשה כאב על המתלוונת, צינה שלא כך חונך הנאשם בבית, וכן כי **היתה עדה לדרך שאותה עבר הנאשם במהלךם של ההלכים המשפטיים.**

דבירה של המתלוונת בבית-המשפט

בשתי הזדמנויות שונות במהלך ההלכים בתיק זה השמיעה המתלוונת את דבירה באולם בית-המשפט.

לראשונה, היה זה ביום 26.9.17, לאחר שהתקבל תסجيل ראשון מאות שירות-המבחן, אשר בו התבקשתי לדוחות את ההלכים בתיק למשך מספר חדשים לצורך שלוב הנאשם בטיפול מותאם. בדיון זה עמדה המתלוונת על כך, **שרישומו של האירוע נזכר בה היטב, היא איננה נותרת לבדה אף פעם, לא נהנית מהחיכים, צינה שהאירוע עדין כאב ועוד יכאב. היא ביקשה שיטול על הנאשם העונש, וכי חמור שאפשר.**

בפעם השנייה, היה זה בישיבת ה-17.6.18, לאחר שהנאשם העביר לידי מכתב הדנצלות והפקיד עבורה סכום ראשוני לצורך פיצוי. דבירה יובאו כאן כתובם וכלשונם בהתחשב בחשיבותם בסיטואציה -

"**אני מקבלת את הדנצלות. אין לי עוד ממשו נגד. אני אחורי זה, אחורי זה. אני במקום אחר מבחינת החיכים שלי. איפה שהייתי זה היה ברצפה. אני לא אשקר. לא טוב לי.** היום אני עובדת מלא. אני מלכricht. אני מעבירה את הזמן, מה אני אעשה בבית? אני לא מוכנה לקבל את זה, לא מוכנה לлечת לטיפול. זה מתפוץץ. זה בא בבומים.

לשאלת בית המשפט האם אני מפחדת מהנאשם - לא. ממן אישית לא. אני מפחדת יותר מהחברים שלו מאשר ממן...".

ఈ שאלה נשאלת האם לדעתה נכון לשלוח את הנאשם אל אחורי סוג ובריח היא משיבה - "**אני לא חשבתי שהוא**

צריך לлечת לבית-סוהר. אני חושבת שהוא יכול לעמוד את השינוי הזה בבית".

טסקירות שירות-המבחן

שלוש פעמים במהלך ההליכים בתק זה נדרש שירות המבחן להפיק טסקיר בעניינו של הנאשם שלפנוי.

בראשון שבהם (יום **13.9.17**) צוין, שהנאשם הוא בן 20, רווק, בעל השכלה של 12 שנות-לימוד וביצוע שירות צבאי חלקו בלבד (בן כשנה), מטעמי בריאות. לאחר שנשר מהשירות הצבאי פתח עסק לממכר גלידה, בו הוא עובד עד היום.

בפני שירות המבחן **קיבל הנאשם מלאה למעשיו וחש ב涅נים חריטה, בושה ואשמה**. הוא גילה אמפתיה וצער כלפי המתלוונת בגין הפגיעה והנזק שגרם לה. השירות ציין, כי לא התרשם מאלמנטים של תכנון המעשים אם כי ניכרה הסלמה במהלך ביצועם. הוא נתה לחלק את האחריות עם המתלוונת על רקע אופי מערכת היחסים אשר התנהלה ביניהם. הוא הסביר, שבairו הוא "איבד את שפונותו", עמו גבר במהלךיו וכן התקשה לעצור את הסלמת האליםות כלפיו. **הוא הדגיש בפני קצינית המבחן שהוא רוצה להתנצל בפני המתלוונת**. משיחה עם המתלוונת עלה שבמהלך שלוש שנים, שבמהלכן ניהלו השנים מערכת יחסים זוגית החלה בנקודת-Calsha התנהגות אלימה של הנאשם, ולאחר פרידה הם חזרו לקשר שהתרברר כהרסני ופגעני עבורים. היא סיפרה שהוא עדין חשה מאוימת מפני הנאשם ושהטראותה מקשה עליו ביצירת מערכות-יחסים חדשות.

שירות המבחן **העיריך רמת סיכון ביןונית להישנות עבירות דומות בעtid בהעדר התערבות טיפולית אינטנסיבית ומוקדמת בתחום האליםות הזוגית**. כשיקולים המגבירים סיכון צוינו העובדה שגורמים רגשיים הם שגרמו לו לנוכח כפי שנagara, ובכלל זה קושי להתמודד עם רגשות השפה ופגיעה בכבודו והעדר כלים ומיזמנות להתמודדות במצב משבר.

כשיקולים מפחיתי מסוכנות צוינו היכולת הטובה לשמר על רצף תעסוקתי, העדר אינדייקציות למעורבות בתערבות עברנית וב יכולתו להתחבר לחומרת התנהגותו ולהשלכותיה הקשות. לאור כל זאת ביקש שירות-המבחן שאורה על דחיה של ארבעה חודשים במשך גזר-הדין לצורך שילוב הנאשם בטיפול מותאם במתווה טיפול של שירות-פרט כדי להקנות לו מיזמנויות להתמודדות עם משברים זוגיים ועם קונפליקטים בכלל.

ביום **26.9.17**, לאחר ששמעתי את עדמות הצדדים (הסגנון, אשר ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן ולדוחות את מועד גזירת עונשו של הנאשם והتبיעה, אשר ביקשה להשלים הiliar על אתר תוך הפניה הנאשם לטיפול בתוככי מתן כליה), וכן את עדמת המתלוונת (אשר סיפרה על אהבה, על הטרואמה המלאה אותה ועל כך שראוי להחמיר עם הנאשם), הורייתי לדוחות את המשך שמיעת הטיעונים לעונש בהתאם לבקשת שירות המבחן (לצורך השלמת ערכית הتفسיר).

התסקיר השני אשר הופק ע"י שירות-המבחן הומצא לבית-המשפט ביום **28.1.18**.

במסגרתו, כבר גיבש שירות המבחן את המלצתו בכל הנוגע לעונשה המתאימה לנאים. השירות הדגיש, שבלא להתעלם מחומרת העבירות בפגיעה במתלוונת ובעדמת המאשימה, בהתחשב בכך שעוניין לנו כאן בנאשם בן 21 שנים, המנהל

אורח חיים יציב והנעדר עבר פלילי, הוא ממליץ על **הימנענות מהטלת מאסר בפועל לבן יפגע שילובו של הנאשם בהליך השיקום**, לבן "יקטע תפקודו הנוכחי ולבן "יחשף לגורמים שלולים העולאים לגורם לנסיגה בתפקידו. הומלץ על הטלת צו מבנן לשנה לצד מאסר בעבודות שירות ומאסר מוותנה.

הRATIONALE להמלצת זו נעה בתרשומות השירות מצורך טיפול אצל הנאשם ומשילוב ראשוני במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה החל בחודש דצמ' 2017. עליה, כי הנאשם מניע בהתמדה ובאופן רציף לטיפול הפרטני אחת לשבוע, לוקח אחריות על המעשה, יוזם בירור עמוק של נסיבות התנהגוותו האלימה וمبיע רצון לעורר בירור ביקורתית ועמוקה בנוגע לעמדותיו ודרכי התמודדותו. העו"ס המטפלת ציינה שההלך הטיפול עדיין בראשיתו ושיש מקום להמשיכו. השירות התרשם מהנאשם נרתם להליך הטיפול וממוקד כיום בשינוי רגשי, תפיסתי והתנהגוותי בתחום האלימות במשפחה, הנוחצים לשם הפחתת סיכון.

ההמלצה ניתנת גם לאחר עירcit שיחה נוספת המתלוונת שבאה חוזרת על דבריה המפורטים לעיל.

בעקבות תסקיר זה נערך דיון לפני ביום 18.4.2. נ聆听 נשמעו עדויותיהם של אביו ודודו של הנאשם, שתוכנן מפורט לעיל. באותו דיון, לאחר שמייעת העדויות ואת עיקרי טיעוני הצדדים ולאחר עיון בתסקיר הנ"ל, החלטתי ש"עשית הצד מחייבת דחינת המשך הדיון והימנענות מגזרת הדיון" לאלאר. ביקשתי משירות המבחן להמשיך ולעקבות אחר התהלים השיקומיים שבהם מצוי הנאשם ולהפוך תסקיר משלים ובו דיווח מפורט ביחס להתוצאות של התהלים הללו. ביקשתי גם הכנות תסקיר נפגעת עבירה ביחס למතלוונת.

לקראת ישיבת ה-18.6.17 הונחו לפניי הנקודות הרכזיות ביחס למතלוונת.

מתסקיר נפגעת העבירה למדתי, כי היא מתמודדת עם חרדה בסיסית המלווה אותה בתוך ביתה ומחוצה לו; כי הפגיעה בתוך מערכת היחסים האינטימית בידי אדם קרוב ובגיל כה מוקדם הותירה אותה בחוויה של בלבול ואובדן בטחון בסיסי ביחס לעצמה, לעולם הסובב אותה ולקשריה הבינואישיים. הבלבול העמוק וחוסר-תחושת הביטחון, כך צוין, עשויים להקשות עליה לצלוח את גיל ההתבגרות ולעמוד במשמעותו ההתפתחותיות באופן חיובי ומספק לעתיד.

המතלוונת סייבבה לקבל טיפול לעיבוד החוויה, שכן תתקשה במצבה הרגשי לחתם אמון ולהתמסר לדמות טיפולית בנוסף לחששה מפני הצפת התכנים הטריאומטיים, העולאים להחלישה עוד יותר (لتפיסה) ולפגוע במאכיה לשומר על תפקוד תקין כלפי חוץ. לאור כל אלו, הומלץ כי **אטיל על הנאשם פיצוי כספי ממשועות למתלוונת**.

تفسיר שירות המבחן ביחס לנאשם לימד כי **ההלך השיקום מתקדם הכרוי**. צוין, כי לאור השתלבותו התקינה בטיפול יכולתו להירעם ולהיתר מהליך הטיפול בתוך מסגרת טיפול ייעודית המותאמת לצרכיו, מעירק השירות כי מדובר בהליך שיקומי מיטיב וטורם עבור הנאשם, **ההלך המהווה מענה הולם לצרכיו לשם הפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת-חוק מצדו**. לאור זאת, המליץ השירות על **העדפת האפיק השיקומי ועל ניצול ההליך הפלילי הנוכחי לצורך מינופו**.

לפיך, ולאור העובדה שמדובר בבחור צער המנהל אורח חיים יציב ותקין ונדר עבר פלילי, שב ומילץ השירות על **הימנעות מהטלת מאסר אחורי סורג ובריח כדי שלא לחבל באפשרות המשך השתתפותו והתקדמותו בהיליך השיקום כמו גם שלא לקטוע תפקודו התעסוקתי הנוכחי ולמנוע חשיפה לגורמים שליליים, העולמים להביא לנסיגה בתפקודו.**

השירות חזר על המלצתו להטיל מאסר לRICTI בעבודות שירות לצד צו מבנן לשנה, ומאסר על תנאי.

טייעוני הצדדים לעניין העונש

התביעה

בטיעוניה בכתב עמדה התביעה על הערכים הבסיסיים והמרכזיים בחו"ל החבירה הנפגעים כתוצאה מביצוע מעשים אלימים דוגמת אלו שאותם ביצע הנאשם כאן. הערכים הם שלימות גופו ובריאותו של אדם, שמירה על נפשו ובטחונו של בן-זוג וביטול רצונו העצמי. מדובר במשעי בריאות והתעمرות תוך ניצול כוח פיזי עודף הפוגעים בבטחון הציבור הנשים בכלל).

בסיכון ב"כ המשימה צוין, שהחומרה הרבה הנועצה במעשים מחייבת כלל ענישה משמעותית ומרתיעה מאחורי סורג ובריח אשר_TD גיש את הסלידה החברתית ממעשי אלימות אלו ואשר תשיע להוקיעם.

בבואה לה廷יחס לנסיבות הקשרות ביצוע העבירה צינה המשימה, כי מדובר במעשה מתוכנן (שכן הנאשם צלצל מספר פעמים, עדכן את המתלוננת שכוכנותה להגעה ולפגוע בה אם לא תפתח את הדלת וכי חרף התcheinבותו שלא לפגוע בה אם תפתח את הדלת עשה כפי שעשה). צוין, כי הנאשם האחראי הבלעדי למעשה; כי הנזק שעלול היה להיגרם היה חמור מאד וכי בפועל אכן נגרמו נזקים הן פיזיים הן ממלונונת).

התביעה הצבעה על מתחם ענישה הולם הנע בין 3 לבין 5 שנות מאסר לRICTI בפועל לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצוי למלונונת. התביעה סקרה שראוי במקורה זה להחמיר בעונש על רקע הצורך להרטיע את הנאשם עצמו ואת הרבים מפני ביצוע מעשים שכאלה. בהגינותו, עמדה התביעה על השיקולים לקולה בקביעת העונש בתוככי המתחם - הגיל הצעיר, העדר הרשות קודמות וההווודה במסגרת הסדר-הטייעון.

בכל הנוגע למסקירת שירות-המבחן, צינה התביעה שהיא מברכת על התקדמות הנאשם בטיפול אך הדגישה שלטעמה, אין במקורה זה הצדקה לסתות לקולה מהמתחם העוני על רקע שיקולי השיקום. השיקום לא הושלם אלא הוא מצוナル בשלבים ראשוניים בלבד; על כל פנים באיזו אל מול חומרת הנזק לנפגעת וחומרת האירוע הוצע להטיל עונש ברף התחthon בתוככי מתחם הענישה המוצע.

ההגנה

הסנגור המלמד פתח דבריו באומרו שהודאותו של הנאשם באשמה, במסגרת הסדר-טיעון הייתה הצעד הראשון בדרך ארוכה של טיפול ושיקום בה מצוי הנאשם. לדעת הסנגור חל שינוי דרמטי בנאשם. הסנגור לא כפר בכך, שככל בעבירות שכאלו ראוי להחמיר מאוד בענישה. עם זאת, סבר שבמקורה זה לנוכח השינוי שעבר על הנאשם ולኖוך הרצון שלו-עצמו לשיעם בשיקומה של הנפגעת ראוי לסתות מתחם הענישה מטעמי שיקום.

הסגור כפר בעמדת הטענה, שלפיה הטיפול והשיקום מצוי בשלבי הראשונים. לדעתו, תקופת הטיפול (בתקופה חודשים) היא כזו, שבמהלכה ניתן למודד על תובנה והתקדמות כפי שעולה מהתשקרים. הסגור עומד על כך שבכל התקופה מאז הגשת האישום הנאשם מצוי בפיקוח (מלא או כמעט מלא); גם לאחר שהותר לו לצאת לעבודה, הוא לא יצא לשום מקום זולת למקום עבודתו. הסגור עומד על כך, שהטלת צו מב奸 משמעו פיקוח נוסף, וכל עבירה או הפרה של הצו עלולה להביא את הנאשם לדין מחדש.

לדעת הסגור, שליחת הנאשם לכלא עלולה להשחיתו והדבר עלול מאוד להזיק לו כאדם צער, שמעולם לא הסתבר בפלילים.

הסגור עומד על סוגית גיל הנאשם כשלוקן מרכדי בגזרת העונש, גם אם לא בוגדר קטגוריה נפרדת של "בוגרים-צעירים". לדעת הסגור ראוי להתחשב בגלן הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40א(ט)(6) לחוק העונשין) הן כניבאה שאינה קשורה בביבועה (סעיף 40יא(1) לחוק העונשין). לאחר שהנאשם ביצע את מעשי העבירה בגיל 19 ושמנוה חודשים וhalllo איןם בוגדר מעשי עברינוות "מקצועית" כלשונו הרי שיש ממשימות רבה לאלמנט הגיל בעצם ביצוע המעשים. הטיפול הוא הסעד לביעות אלו ולא המאסר.

הסגור בקש שאENCH מתחם עונש הולם נמוך יותר מזה שהוצע על-ידי הטענה. הוא בקש להימנע משלוקן שיקולי הרתעה במקרה זה שכן אין בנמצא סיכוי של ממש להרטיע באמצעות עונשה חמירה. עוד בקש שאתחשב בתקופת מעצר-הבית בגזרת העונש.

הסגור עתר לסתות ממתחם העונשה שייקבע על בסיס סעיף 40 לחוק העונשין שענינו סיכוי סביר לשיקום והצעיל לאמץ את המלצת שירות המבחן התואמת, לדעתו, את שיקולי בית-המשפט שענינם השבת אדם משוקם ומושעל לחברה.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם, בדברו האחרון ציין שידעו לו שהוא עשה "מעשה מאד חמור". הוא אמר שהוא מבין שmagiu לו בגין כך עונש. הוא ציין כי הוא ער לכך שפגע במתלוננת מאוד; עשה את שעשה שכן לא שולט בעצמו; היה בעיצומה של סערה-רגשות מטורפת; הוא יודע כי מה שעשה הוא "דבר בל-יעבור". הוא הביע צער על המעשה. במהלך דבריו פנה אל המתלוננת בדברים הבאים - "אני מצטער על מה שעשית לך. אני מצטער שהבאתי אותך עצמי ואומר ואני מקווה שזה בסופו של דבר יעבור לך...".

טרם גזרת הדין בקשתי לא בלי התלבבות מהמשמעות של עבודות השירות חוות דעת ביחס לההתאמת הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

חוות דעת זו אכן התקבלה ולפיה נמצא הנאשם מתאים לביצוע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

באה שעת הכרעה. זהו עוד מקרה שבו גזירת-העונש קשה כקריעת ים סוף. די לעין בכתב-האישום על-מנת להבין עד כמה **חמורים מעשי של הנאשם שלפנינו**. מדובר במעשים **בזויים, מבזים ומשפילים, מעשים חמורים הפוגעים בצלם האנוש של הזולת** כאשר אותו זולת הוא לא אחר מאשר אדם קרוב, **בן-זוג של ממש**. התוצאות הפיזיות של המעשים אף הן אינן קלות-ערך, ככלו החולפות תוך זמן קצר ללא טיפול; **הטרואמה הנפשית עוד תלואה את המתлонנת שנים ארוכות.**

במקרה שכזה, **מתבקשת ואף מתחייבת ענישה חמורה, מרתיעה והולמת**. שיקולי הгалימה וההרעה האישית והכללית זווקרים כולם את הצורך להטיל ענישה כוABAות מסר מאחריו סORG ובריח לתקופה משמעותית.

מайдך גיסא, שני נתונים מחייבים בחינת עניינו של הנאשם שלפנינו במונחים של "חשיבה מחוץ לקופסה". הראשון הוא **גילו העזר בעת ביצוע המעשים**; לאחר מכן **עברית הנקי לחלוון והיותו אדם נורטטיבי אשר הסתבר בעבירות פועל יוצא של עיוותי-חשיבה רגשים**.

הUBEIROת שבעשיתן הורשע הנאשם נעצרו ביום 28.2.17, דה'ינו, לפני כ-17 חודשים; כתב-האישום המקורי הוגש כשבועיים אחר-כך. כתב-אישום מתוקן והודאה באשמות נרשמה כבר ביום 15.6.17. הנאשם שהה במעצר משען עד יום 3.4.17 ואחר-כך, הועבר למעצר בית (תחילה מלא ובהמשך חלק). את התהלייר השיקומי, שהוא לב-לביה של עיתרת ההגנה להימנע מהטלת מסר, החל הנאשם בחודש ספט' 2017; הוא החל במתווה טיפול של שירות-פרט להקנית כלים להתמודדות עם משברים זוגיים ועם קונפליקטים בכלל; הוא נמשך חדשים ארוכים עד אשר בתס Kirby האخرן של שירות המבחן ציין כי התהלייר השיקומי מתקדם כראוי; הוא תהלייר מיטיב ותרום עבור הנאשם; יש בו להפחית באורך ממשי את הסיכון להתנהגות עוברת-חוק מצדיו.

המכלול מלמד, אפוא, שההלייר השיקומי שבו מצוי הנאשם מתקדם בקצב משבע רצון וניתן לומר עליו שהוא הגיע לנקודת אל-חזרה.

שני הוקטורים הללו, שניהם רביע-עוצמה אך הפוקים בכיוונים מושכים את ההחלטה בעניינו של הנאשם לשני קטבים מנוגדים.

שיקולי הгалימה הгалום וההרעה מחייבים כאמור חמורה ומיצוי הדין;

שיעור השיקום (ברוח המלצת השירות המבחן) מציע הטלת ענישה אשר הרכיבים הדומיננטיים שבה הם שיקומיים-טיפוליים,案אלה אשר אין בהם כדי לחבל בתהלייר השיקום בו מצוי הנאשם ואשר אינם כוללים לפיכך רכיב של מסר מאחריו סORG ובריח.

סקולול הוקטורים האלו נעשה מאז תיקון 113 לחוק העונשין בהתאם לمسئילות שהותו באותו תיקון ותוך היעזרות בכללים ובעקרונות המנחים שנקבעו בו.

נכח, אפוא, בדרך בגזרת העונש.

כידוע, העקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל על הנאשם ומידתו (סעיף 40ב' לחוק העונשין); הדרך בגיןית העונש מתחילה בקביעת מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון המנחה הנ"ל. בקביעת המתחם על בית-המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה בכךן דא כמו גם בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. (סעיף 40ג' לחוק העונשין).

הערכות החברתיות שבهم פגע הנאשם שלפנינו רבים: זכותו של אדם לשילמות גופו, לבריאות גופו ונפשו; זכותו של אדם לשקט ולשלווה בפרט בתוככי ד' אמותיו ולהגנה מפני אנשים, אשר להם גישה מיוחדת אליו לנוכח קרובות הנווחית או הקודמת אליהם; הסדר הציבורי המכיב הימנענות של שימוש באלים כפוי הזולות, בפרט כshedדורם באלים קשה, הגוררת חבלות ממשיות.

מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכות הללו אינה נמוכה. הוא אים על המתלוונת ובדרכו זו השיג לעצמו רשות להיכנס לד' אמותיה. הוא חבט בה וחבל בה, בועט בה והיכה אותה באגרופים תוך שורע בה פחד ואף אימה מפניו. הוא גרם לה לשברים בעצמות האף, גרם לה לשטפי-דם משמעותיים ולסימני חבלה במקומות שונים בגופה. היא נזקקה, פועל יוצא של מעשיו, להתרבות כירורגית, סבלה מכאבים וניכר שהטרואמה הנפשית, אשר מקורה באותו אירוע מזויע מלווה אותה עד עצם היום הזה.

מדיניות הענישה בכךן דא מחמירה. המחוקק ואחריו בתי-המשפט רואים בחומרה מעשי אלימות באשר הם; הם רואים בחומרה יתרה אלימות כפוי בן-זוג; יתרה מכך, במקרים אלו, שיקולים אישיים נדחים לקרן זווית וחרף אותן נסיבות אישיות ושורה של שיקולים לקולא, מטיילים עוני מאסר (ראו למשל: **ע"פ 11/6510 פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 8, ניתן ביום 12.11.20).

על כך עמדה כב' השופטת ע' ארבל במסגרת של **ע"פ 305/12 מדינת ישראל נ' זיג** (ניתן ביום 13.6.24 בציינה כדלהלן):

"...קשה לנו ממעשי אלימות, ההולכים ומתגברים, במיוחד ממעשי אלימות נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר. התקן הנוכחי הוא בבחינת חוליה נספת, המctrافت למצוור הולך ומתרחיב של מקרים אלימות מסווג זה, מה שנראה כ'מכת מדינה' המכיבת את בית המשפט לעמוד בפרץ ולהשת עונשים חמורים שרתיעו הן את העבריין העומד לפנינו, הן עבריין פוטנציאליים....אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לtagובה עונשיות קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין..."

על מנת לשרטט בדיוני את מתחם העונש ההולם ע"י נתי בפסקה רחבה העוסקת בעבירות שבעניין הורשע הנאשם דכאן. עולה, כי העונשים המוטלים בכךן דא הם, ככלל, עוני מאסר ממשיים לריצוי במתkan כליה ולעתים קרובות לתקופות שאינן קצרות.

כך למשל, בפרשא שנדונה במסגרת **ע"פ 17/6187 שמאיוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.12.28) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה, במסגרת הושתו על המערער **24 חודשי מאסר**

לראצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער (**בעל עבר פלילי**) בגין ביצוען של עבירות שעוניין **גרימת חבלה חמורה** בנסיבות חמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א1) לחוק העונשין; **איומיםפלפי** סעיף 192 לחוק העונשין, **ותקיפה** **הגורמת חבלה ממשית בנסיבות חמירות** לפי סעיפים 380 ו- 382(ג) לחוק העונשין. עובdotio של מקרה זה לימדו, כי המערער הכה את אשתו, איים עליה ועל בנו הקטן ובאותה הפעמים שפרק קפה חם וגורם לה כויה של ממש.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 11/1761 מדינת ישראל נ' אמין (ניתן ביום 15.2.12) קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המושיב עונש מאסר בן 24 חודשים לראצוי בפועל (בנוספ, **הופעל מאסר מותנה**vr שהמשיב "אסר לתקופה של 30 חודשים"). עונש זה הוטל על המושיב בגין ביצוען של עבירות שעוניין **חרבלה חמורה** בנסיבות חמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א1) לחוק העונשין (**שתי** עבירות); עבירה תקיפה בן זוג בנסיבות חמירות לפי סעיפים 380 ו- 382(ג) לחוק העונשין, עבירות של תקיפה בן זוג בנסיבות חמירות לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין וUBEIROT AIMIM לפי סעיף 192 לחוק העונשין. עובdotio של מקרים זה לימדו, כי במהלך שנות נשואיו, נהג המשיב לתקוף את המתלוונת במספר מקרים באמצעות ידיו ורגלו, למשוך בשערותיה ולשרוט את פניה כשהוא מותיר סימני חבלות על גופה ופניה. באחד המקרים כיבת המשיב סיגירה על פניו המתלוונת ובאזור איבר מינה וגורם לה לכויה. לאחר, רדף המשיב אחריו המתלוונת בביתם, הכה אותה באגוף בגבה והפליא בה מכותיו בכל חלק גופה, לרבות בפניה. כתוצאה ממשיו נגרמו למתלוונת שטפי דם בשפטים, נשברו לה 5 שיניים והיא נזקקה לטיפול רפואי. המשיב איים על המתלוונת כי הורג אותה או ישלח אחרים להורגה אם תעוז להתלוון נגדו. כאמור, בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והשיט על המשיב **36 חודשי מאסר לראצוי בפועל** (לזה הctrber עונש המאסר מותנה כפי שפורט דלעיל,vr שהמשיב "אסר לתקופה של 42 חודשים"). צוין, כי יש מקום להחמיר עם המשיב, פועל יוצא של התנהגותו הקשה וOUNSHIM אחרים שהוטלו במקרים דומים. עוד צוין שהמשיב טרם העביר למתלוונת את סכום הפיצויים שנגזר עליו.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל (26.6.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער **30 חודשי מאסר לראצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצוען של עבירות שעוניין **גרימת חבלה חמורה** בנסיבות חמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א1) לחוק העונשין; **איומיםפלפי** סעיף 192 לחוק העונשין, **ותקיפת בת זוג** (בזהzmanיות רבות), לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין. עובdotio של מקרה זה לימדו, כי המערער (לא רישום פלילי בתחום האלים) נהג להכות את אשתו לעיתים תכופות מאז נישאו. בעקבות אחד הויכוחים בין בני הזוג היכה המערער את המתלוונת בחזקה בפניה וכתוצאה לכך נגרמו לה סחרחות וחוואר שיווי משקל. מבדיקה רפואית שעברה בבית החולים, עליה שכתוצאה מכך נגרם למתלוונת דימום פנימי באוזן השמאלית, נקבע עור התוף וליקוי עצבי-תחשתי. לumarur יוחס אירוע אלימות נוספת (שהופנה כלפי המתלוונת) ושבמהלכו עיקם המערער את ידיה של המתלוונת וסובב אותן אל מאחורי גבה. לאחר שברחה מפניו אל חדר השינה רדף אחריה וסתור לה על פניה. המערער איים על המתלוונת כי הורג אותה ואת בתם.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 4245/13 ג'ראן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.8.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על המערער **14 חודשי מאסר לראצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעוניינה **חרבלה חמורה** בנסיבות חמירות לפי סעיפים 333, 335(א1) ו- 335(א)(1) לחוק העונשין. עובdotio של מקרה זה לימדו, כי סכטן התגלו בין המתלוונת (זוגתו של המערער) לאחת מבנותיה. עקב לכך, ניגש המערער אל המתלוונת ודרש ממנה כי תפסיק לצעוק על הילדים. או אז,

נטל המערער מקל הליכה מעץ והחל להכות את המתלוונת בחזקה בכל חלקו גופה. כתוצאה לכך נגרמו למתלוונת שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. כאן המקום לצין, כי בית המשפט העליון אמן דחה את הערעור, אך בד בבד צוין, כי עיון בפסקה העלה כי העונש שנגזר על המערער אף מקל יחסית לעונשה הנהוגה בעבירות **בנסיבות דומות.**

לפסקה נוספת, ראו: ע"פ 18/566 **מרופוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.18); ע"פ 2667/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.11.14).

aphael כעת לבחון את **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות** במקורה שלפני. למעשה של הנאשם נלווה יסוד **מסויים** של תכונן. הוא ניסה ליצור קשר טלפוני עם המתלוונת שוב ושוב וכעס על כך שלא זכה למענה. כאשר השיבה לו, דרש ממנו באיום להתר לו להיכנס לביתה. המשך השתלשות האירוע נראה כאימפולסייבי באופןו ולא כאירוע מתוכנן. חילקו של הנאשם באירוע הוא בלבד והאשם לקרתו מוטל עליו בלבד. כתוצאה מהמעשה עלול היה להיגרם נזק פיזי ונפשי צמיה למATALוננת; בפועל נגרם נזק פיזי של ממש (אשר חייב התערבות כירורגית) ונזק נפשי אורך-טוח. המעשים בוצעו לנוכח קנאתו החולנית של הנאשם, מבנה אישיותו הביעתי ודפוסי התנהגותו כלפי נשים, אשר היו בעיתים ולקויים בשעתו. דומה שלגלו הצעיר בשעת ביצוע המעשים היה משקל בכל הנוגע ליכולתו להבין עד כמה מעשי פסולים ועד כמה שימושם חמורה. המעשיםלוואילו באילמות ובהתעללות בפגיעה העבירה וכן נעשו תוך ניצול לרעה של יחסיו של הנאשם עימה.

מתוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות העונשה בכgon דא ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ראוי לתחום מתחם עונש הולם הנע בין **18 ל-40 חודשים מאסר לRICTI בפועל** לצד עונשים נלוויים ופיקויים בסכום משמעותי לטובת המתלוונת.

קביעת העונש המתאים לנאשם

לא הייתה, למעשה מחלוקת בין הצדדים שלפני על כך **שאין** זה נכון להטיל על הנאשם עצו המצרי בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות האישיות, אלו אשר איןן הקשורות ביצוע העבירה. בוחינת השיקולים המנוניים בסעיף 4יא לחוק העונשין, שהם השיקולים המנחים בכgon דא מלמדת כי עדשה משותפת זו מעוגנת היטב בעקרונות הנקיים בסעיף. עונש מאסר ממושך בוודאי יפגע בנאשם, לרבות בשל גילו הצעיר; גם משפחתו של הנאשם, אשר ארבעה מחבריה מסרו עדות מרגשת לפני נפגעו ויפגעו עוד יותר כתוצאה מהחזרתו אל אחורי סORG וברית. כתוצאה מההליכים המשפטיים והسنקיציות אשר נלוו להם עד כה **נעוצר, למעשה, מהליך חייו של הנאשם.** הוא שהה במעצר ממשי תחילתה, אחר-כך במעצר בית מלא המשולב בהשתתפות בהליכים טיפולים בשירות המבחן ורק בחודשים האחרונים הותר לו,שוב תחת פיקוח מלא, לעבוד באורח חלקי. הנאשם **הודה מיד בעבירות שיותסו לו, הן בחקירה, הן בפני בית-המשפט.** בהזאתנו **מקופלת חרטה ממשית ותוצאתה - חסכון של זמן שיפוטי ושחרור המתלוונת מהנטל הכבד של מסירת עדות בבית-המשפט.** הנאשם צער בಗלו והוא נעדר עבר פלילי.

השאלה הגדולה, הניתבת בפני בית-המשפט בבאו לגור לנאים זה עונש היא אם השיקולים שעוניים נטילת האחריות ומאמציו של הנאשם לחזור למוטב ומאמציו לתקן את תוצאות העבירות ולפצות את המתלוונת (המנוניים בסעיף 40יא(4) ו-(5) לחוק העונשין מצדיקים, בהתאם לטענת הסגנון, את הסטייה ממתחם העונש הולם, אשר יש בהם

כדי ללמד על סיכון שיקום ממשיים או שלא, כעמדת הتبיעה, הם אמורים מצדיקים הקלה בעונש, אך זו תיתכן בתוככי המתחם שנקבע ולא תורחrigga ממנו.

חריגga ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

סעיף 40(א) לחוק העונשין מאפשר לבית-המשפט לחזור ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם **לפי שיקולי שיקומו**, אם מצא בית-המשפט כי "הנאם השתקם או כי יש סיכון של ממש שישתקם".

ודוק, את סעיף 40(א) לחוק העונשין יש לישם באורח זהיר, שכן הפעלתו **פוגעת במידה מסוימת בשיקולי הહילה**, לצד **שמור סיכון השיקום**. לצד זאת, סעיף זה מהווה איזון נורטטיבי חשוב בין עקרון הહילה, הלא הוא **העקרון המנחה בענישה לבין עקרון השיקום, שאף הוא הוכר כעיקרון בעל משמעות, חשיבות ונפקות**.

ישום הסעיף האמור נתון במידה רבה **לשיקול-דעתה של הערכאה הדינונית**, המתרשמת מסיכון השיקום ומעירכה אותם לנוכח הריאות המובאות לפניה. הסעיף יופעל מקום בו בית-המשפט סבור שיש להעדיף את שיקולי השיקום ולתת להם מעמד בכורה {ראו - אורן גזל-ายיל, "חריגga ממתחם העונש ההולם" ספר דורית בייניש, 539, קרן אוזולאי ואחרים עורךים, 2018}. קביעת בית-המשפט בענין זה נעשית בכל מקרה בהתאם לנסיבותו ולראיות המובאות לפניו, ובראשם תסוקור שירות המבחן. עדמה על כך כב' השופטת ד' ברק-ארץ במסגרתו של ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (שניון אך לאחרונה, ביום 18.4.18) (להלן - **פרשת קרנדל**), בציינה כדלהלן:

"במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעיר את סיכון השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין הנאשם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עבר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; **אינדייקציות לשינוי عمוק בהתנהגות ובדרך החשיבה**; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנות אמפתיה כלפי העבירה (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15, בפסקה 11; ענייןALKRINAIO, בפסקה 12; עניין סלב, בפסקאות 16-17; עניין שנהר, בפסקה 24)... חשוב להבהיר: אין מדובר בראשמה ממצאה של שיקולים, והתקיימומתו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגga ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהזכו לעיל מובאים ברגל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (ראו: סעיף 40יא לחוק העונשין). עם זאת, וobilי לקבע מסמורות, ניתן לציין ששלוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטאת בנטיילת אחירות, כפירה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדייקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה בדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכון של ממש לשיקום" כלשהו של סעיף 40(א). **דברים אלה זוכים לשינה חזוק מקום בו מדובר באדם צער נדר עבר פלילי** (עניין סלב, בפסקה 16)." (ההדגשות אין במקור).

ומהותם להכא, הנאשם שלפני צעד כברת-דרך ממשית בנVICI השיקומי. פירטתי בהרחבה את שלבי התהילה האמור, כפי שהוא משתקף מתשקורי שירות המבחן שניתנו עניינו (שלושה במספר) מדבריו שלו ומדבריו בני-משפטתו ואפילו מדבריו המתלוננת.

אכן, שירות המבחן איתן בדעתו, כי **הנאם התקדמות רואייה** בדרכו להשלים את **רכישת התבוננות**

והכישורים המאפשרים לו לזמן את תפיסת עולמו הישנה ואת אורחות-התנהגותו הרעות מן העבר. שירות המבחן ראה בהליך השיקומי הлик מיטיב ותורם עבור הנאשם, תהיליך אשר סופו בהפתחה משמעותית של הסיכון שה הנאשם ישוב ויפעל בהתאם לדפוסי-ההתנהגות אשר איפינו אותו בפרשה הנדונה כאן.

לא זו אף זו, שאלתי את עצמי שאלת נוספת נוספת והוא - האם מעשין של הנאשם omidat ashmo הם ככלא שיש להגדירם "בעל חומרה יתרה" במשמעותה של תיבה זו בסעיף 40(ב) לחוק העונשין?

התלבטתי לא מעט במתן תשובה לשאלת זו. כפי שצוין במסגרת **פרשת קרנדל** (ראו: פסק דין של כב' השופט י' אלרון, פסקה 4) ההלכה הפסוכה טרם גיבשה אמות מידת כוללות ומחייבות המעידות על קיומה של "חומרה יתרה".

מחוד גיסא, וכפי שהדברים צוינו בהרחבה לעיל, מדובר בנסיבות קשים ופוגעניים אשר גרמו פגיעות פיזיות ממשיות ונפשיות ארוכות-טוויה לבת-זוגו של הנאשם. מאידך גיסא, עניין לנו בנסיבות נקודתיים, הנובעים מההפרצות-זעם רגעית, פרי של מבנה אישיות בעייתית, מעשים אשר הנאשם ניחם עליהם כמעט מיד.

לבסוף, באתי לדעה, שבהתחשב בכל הנתונים הרלבנטיים (ובهم גילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים ועמדתה של המתлонנת כלפי העונש הראויה להיווט מוטל על הנאשם) כי ניתן לראות את המעשים ככלה אשר **איןם** נופלים בגדרו של הסיג הקבוע בסעיף 40(ב) לחוק העונשין {ראו: **פרשת קרנדל** דלעיל, לדין בשאלת היחס בין החומרה הנדרשת לבין מעשה העבירה ומידת האשם - שהם שני מרכיבי רישת סעיף 40(ב)}.}

בנסיבות אלה, אין צורך לבחון את השאלה, אם קא עסקין "בנסיבות מיוחדות וויצוות-דופן" הגבות על הצורך לקבוע את העונש בתחום העונש ההולם.

cashao hem pni ha'dbarim, halchlati la'amzat ha'mlachet shirot ha'mbhan v'lheimnu m'lashloch at ha'minut la'masor ma'achori sorg v'berit.

סוף דבר

אחותה לאמת אם לא אצ'ין, שהחלטתי לבסוף לאמץ את המלצת שירות המבחן והסנגור, ולהימנע מהטלת מסר בכליה על הנאשם כאנ', הושפעה במידה רבה **מציאות-הנפש** **אותה גילתה** **ונגעת העבירה** (ואימה), כאשר הללו **המלייצו במפורש להימנע מההורות על מסרו של הנאשם**.

בחורה צעירה זו, אשר סבלה טראומה קשה מדיו של הנאשם, אשר נשאת על גופה ובנפשה את נזקי אותם מעשים עד עצם היום הזה היא נטולת יצר נקמה. היא קיבלה את התנצלותו של הנאשם; לדבריה אין לה "עוד דבר נגדו". היא בחרה להמשיך את חייה. וביחס לנԱם היה הביעה תקווה ואמונה שאת השינוי לו הוא זקוק הוא "יכול לעבור בבית".

אני מאמין בסיכוי השיקום של הנאשם.

עמוד 13

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

סבירוני, שטראות ההליכים המשפטיים, המעצר, מעצר-הבית, ההליך בבית-המשפט, השיחות המרבות בשירות המבחן, כל אלו פועלו את פועלם. בין אם כאקטים בעלי אפקט מרთיע בין אם כאקטים בעלי אפקט מושגת תודעה והתנהגות, היא בהם כדי להכטיב את התנהגותו העתידית של הנאשם.

הונחה בידי הנאשם הزادנות בלתי-חוורת להשתקם תוך שנחסכת ממנו הילכה בחזרה אל מתוקן-המאסר והובילו הארוך והمفוקף במסגרתו. אכן, מדובר בהزادנות חד-פעמית. תחשתי היא כי הנאשם מבין זאת. הוא צפוי לפיקוח ממושך מצדו של שירות המבחן והובחרו לו עד תום המשמעויות של סטייה וכן קלה מדרך הישר או מהוראות שירות המבחן. הובחר לו, כי הוא צפוי, במקורה כזה, קרוב לוודאי, לשוב ולתת את הדין על מעשייו. אם כך יקרה, ואני מקווה ומאמין שלא כך יקרה, הובחר לו שהוא צפוי יהא למאסר ממש ממושך וכואב.

על הנאשם להבין שחלק נכבד מהתוכאה המקלה של היליך ראוי לזקוף לזכותו של המתлонנת האמיצה, נערה אשר ידעה להניח בצד רגשות הטינה והנקם ואשר ידעה לרchrom גם על מי שה��צ'ר לפנייה מתוך אמונה ותקווה שלא יתאכזר לאחרות.

התוצאה היא, שאני גוזר לנימוקים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, כפי שיפורט להלן.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסווג פשע שיש בה יסוד אלים.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסווג עוון שיש בה יסוד אלים או עבירות אינומים.
- ד. פיצויים לטובת המתлонנת בסך של 80,000 ₪. סכום בן 10,000 ₪ אשר הופקד לטובת פיצואה יועבר לה מיד על-ידי המזKirות. היתרה תשלום ב-35 תשלום רצופים ושווים החל ביום 18.10.18.
- ה. הנאשם יושם תחת פיקוח שירות המבחן **למשך שנתיים** מיום גזר-הדין. שירות המבחן יcin תוכנית פיקוח תוך שלושה שבועות מיום. הובחרו לנימוקים ממשמעות איז-ציות לשירות המבחן כמפורט לעיל.

את עבודות השירות ירצה הנאשם במקום עבודה - בית החולמים רמב"ם, חיפה.

עליו להתייצב לרצוי עונשו ביום 18.9.17 ساعה 00:00, ביחיד עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הツיונות 14, טבריה.

אני מזהיר את הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו (לרבות איסור על שתית אלכוהול במהלך העבודה). התנהגות בניגוד לאמור עלולה להיות עליה להפסקה מנהלית של רצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לרצוי אחורי סורג ובריח.

העתק מגזר דין זה יעבור אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות השירות.

עמוד 14

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 ביולי 2018.